

belangstelling en hij mocht zeker een uitstekend paddestoelenkenner genoemd worden.

Wat was hij in de weer, als er een tentoonstelling op dit gebied in de Afdeling of elders was!

Het boekje over „de Nederlandsche Paddestoelen” in 1918 van Jomans hand verschenen, was een determinatielijst samengesteld naar aanleiding van het boekje van Ruijs „de Paddestoelen van Nederland”. Zoals de voorrede vermeldt, was Joman volkomen overtuigd, dat hier op dit gebied onze kennis nog maar zeer onvolledig was, maar hij zag terecht in het maken van deze determinatietabellen een middel, om eventuele fouten te verbeteren en lacunen aan te vullen. Voor de mycologie van Nederland heeft Joman zich evenzeer verdienste verworven als voor de kennis van de gallen.

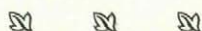
Een biezonder mens is van ons heengegaan; zijn nagedachtenis zal bij wie hem gekend hebben in goede herinnering blijven voortleven.

TH. WEEVERS.

Van harte sluiten wij ons aan bij Prof. Weevers' hulde aan onzen ouden, diep betreurden vriend, wiens laatste werk verschijnt in deze aflevering.

J. HEIMANS.

JAC. P. THIJSSE.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Van Slechtvalken. De heele winter door hebben op en om de Leusderheide twee Slechtvalken gezeten en overal op de kleine heuveltjes vond je hun prooiresten, terwijl je dikwijls de vogels ook zelf aan het werk zag. Er was een duidelijk verschil tusschen de twee vogels te zien, zoowel in grootte als in kleur. De grootste was een knaap in zijn soort, mooi grijsblauw gekleurd en maakte een vrij lichte indruk. De andere was zooveel kleiner, dat het leek of hij maar half zoo groot was, terwijl hij heelemaal donker leek. Alleen onder heel goede belichting zag je de staalblauwe kleur van zijn mantel en vleugels. In tegenstelling met vorige jaren was hun menu zeer een-tonig en bestond vrijwel alleen uit duiven, zoowel tamme als wilde. Vroeger was het assortiment groter, we vonden dan nog wel kransen van meezen en spreeuwen, een enkele lijster of een bonte specht en zelfs eens een kokmeeuw, maar de duiven schijnen dit jaar erg voor het grijpen geweest te zijn. Op 27 Maart vond ik een heelemaal verse Rupfung, een beetje verwaaid door de harde wind en hierin lag behalve de gebruikelijke slag- en staartpennen en de restjes schoudergordel een gaaf duivenei met wat darmen of ander ingewand en de maag. De valk schijnt een juist leg-rijpe duif te pakken gekregen te hebben en heeft niet geweten, dat een ei van binnen ook wel lekker is.

Het ei in de veerenkrans.

Utrecht, Maart '35.

M. RUTTEN.

It Fryske Gea. Wij ontvingen van deze Friesche vereeniging voor Natuurbescherming een fraaie brochure. It Fryske Gea bestaat nu vijf jaar en heeft in dien korten tijd al heel wat bereikt: het Prinsenhof aangekocht, het beheer over Jongema State verkregen, de Leyen gepacht eveneens de bocht bij Laaxum, de Schapepoel onder Elsloo met stuifzanden en heiden verworven, eilandjes in de Fluessen, de Landweer bij Bakkeveen, de Burmannia-linde bij Heerenveen en ook het toezicht op het Buitenveld van Ottema en Wiersma onder Hardegarijp. Bovendien heeft de Stichting door onderhandelingen met ontginningsmaatschappijen en grondeigenaars bescherming verzekerd aan tal van zeldzame planten en belangrijke plantengesellschaften.